

Sygn. akt V CSK 722/14

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z wniosku T. J.

przy uczestnictwie R. R.

o podział majątku wspólnego,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 czerwca 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania

od postanowienia Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 5 czerwca 2014 r., sygn. akt III Ca 89/14,

- 1) odrzuca skargę kasacyjną uczestnika w części
zaskarżającej postanowienie o odrzuceniu apelacji uczestnika
zawarte w punkcie 1 postanowienia Sądu Okręgowego
w Katowicach z dnia 5 czerwca 2014 r., sygn. akt III Ca 89/14;**
- 2) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
w pozostałym zakresie.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 5 czerwca 2014 r. Sąd Okręgowy w Katowicach, rozpoznając apelację uczestnika postępowania od postanowienia Sądu pierwszej instancji dokonującego podziału majątku wspólnego T. J. i R. R., w punkcie 1 odrzucił tę apelację w zakresie żądania zwrotu nakładów z majątku osobistego uczestnika na majątek wspólny, w punkcie 2 zmienił zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zasądzoną tytułem spłaty od uczestnika na rzecz wnioskodawczynie kwotę 166 300 zł rozłożył na 6 szczegółowo opisanych rat, oddalając apelację w pozostałej części, a w punkcie 3 rozstrzygnął o kosztach postępowania apelacyjnego.

Od powyższego postanowienia uczestnik wniósł skargę kasacyjną, zaskarżając je w całości. Jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazał przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. stwierdzając, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona z powodu bezzasadnego odrzucenia apelacji w części dotyczącej rozliczenia nakładów i nierozpoznania zarzutu apelacyjnego dotyczącego nieuwzględnienia wniosku uczestnika o rozliczenie nakładów z jego majątku osobistego na majątek wspólny wobec bezpodstawnego przyjęcia, że wniosek ten nie został złożony.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jak wielokrotnie wskazywał Sąd Najwyższy, odrzucenie apelacji przez sąd stanowi postanowienie kończące postępowanie w sprawie, jednak nie jest postanowieniem orzekającym co do istoty sprawy. Takiego charakteru tego postanowienia nie zmienia zamieszczenie go w tym samym orzeczeniu, które rozstrzyga o istocie sprawy, ponieważ decyduje przedmiot konkretnego rozstrzygnięcia. Postanowienie o odrzuceniu apelacji wydane w sprawie kasacyjnej przez sąd drugiej instancji, podlega- na podstawie art. 394¹ § 2 k.p.c. - zaskarżeniu zażaleniem, a nie skargą kasacyjną, która od niego nie przysługuje, stanowiąc środek zaskarżenia jedynie dwóch rodzajów postanowień kończących postępowanie: postanowienia o odrzuceniu wniosku (pozwu) i postanowienia o umorzeniu postępowania, odrębnie wskazanych w art. 519¹ § 1 k.p.c. (porównaj

między innymi postanowienia z dnia 5 lipca 2012 r. IV CZ 81/12 i z dnia 8 lutego 2013 r. IV CZ 171/12, niepubl.).

Z tych przyczyn skarga kasacyjna uczestnika postępowania, w części dotyczącej zawartego w punkcie 1 zaskarżonego postanowienia rozstrzygnięcia o odrzuceniu apelacji, jako niedopuszczalna podlega odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 w zw. z § 2 k.p.c.

W pozostałym zakresie Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania, gdyż zarówno podstawy kasacyjne jak i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania dotyczą wyłącznie kwestii odrzucenia apelacji, a zatem uczestnik nie wykazał, że w odniesieniu do pozostałego zakresu zaskarżenia w sprawie występuje którakolwiek z przesłanek przedsądu przewidzianych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., a Sąd Najwyższy również nie znalazł okoliczności, które w ramach przedsądu obowiązany jest brać pod uwagę z urzędu.